

რუის-ურბნისის ეპარქიის პრეს-ცენტრი განცხადებას ავრცელებს

† საქართველოს საპატრიარქო †
რუის-ურბნისის ეპარქიის
პრეს-ცენტრი

“2021 წლის 10 აპრილს, ერთ-ერთ სატელევიზიო გადაცემაში გასულ სიუჟეტთან დაკავშირებით, სადაც ჩვენი ეპარქიის მონაზონმა იონამ (ერში ლაშა ტულუში) თავისი მმართველი მღვდელმთავრის, მროველ-ურბნელი მიტროპოლიტის იობისა და ეპარქიის ერთ-ერთი კლერიკოსის, მღვდელ-მონაზონ ანგიას (გუნია) მისამართით გააჟღერა არაერთი მძიმე, დაუსაბუთებელი და ცილისმწამებლური ბრალდება, მიგვაჩნია, რომ ჩვენი მხრიდან შესაბამისი კანონიკური ხასიათის განმარტება და შეფასება მოჰყვეს.

ეკლესია, როგორც სულიერი მკურნალი, მზად არი, მიიღოს ყველა სულიერად სწეული და მისცეს მას ნუგეში და კურნება. უფალი ჩვენი იესო ქრისტე გვასწავლის, რომ „არა უჭმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სწეულთა“ (მათ. 9, 12) და მიგვითითებს „ხოლო თქვენ წარვედით და ისწავეთ, რად არს: წყალობად მნებავს და არა მსხუერპლი. რამეთუ არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა“ (მათ. 9, 13). შესაბამისად ეკლესია ყოველთვის მზად არის მიიღოს მონანული, გულში ჩაიკრას ვითარცა უძღვები შვილისა და გამოუყოს სულიერი ცხოვრებისთვის საუკეთესო ადგილი.

სწორედ ამ სახარებისეულ სწავლებაზე დაყრდნობით, 2017-18 წლებში, ლაშა ტულუში ხშირად სტუმრად მიღებული იყო რუის-ურბნისის ეპარქიაში, კეხიჯვრის წმიდა დიდმოწამე გიორგის სახელობის მამათა მონასტერში, სადაც მისდამი გამოხატული იყო კეთილგანწყობა და მზრუნველობა. მოგვიანებით თავისი მონაზვნური ცხოვრებისადმი დაუცხრომელი სურვილისა და წინამძღვრის გადაწყვეტილებით შეუერთდა მონასტრის საძმოს კრებულს, როგორც მორჩილი, ხოლო შემდგომ აღიკვეცა მონაზვნად, სახელდებით იონა.

მონაზონ იონას (ტულუში) აღმოაჩნდა მძიმე ნევროლოგიური დაავადება – ეპილეფსია, რომლის მკურნალობის ყველა ხარჯს წლების განმავლობაში უზრუნველყოფდა მონასტრის მწირი ბიუჯეტი და კეთილმორწმუნე მრევლი, რომელიც სრულიად უფასოდ გადასცემდა მას მკურნალობისთვის საჭირო ანტიეპილეპტიკურ მედიკამენტებს.

მოგვიანებით მონაზონმა იონამ (ტულუში) მრავალგზის გამოიჩინა მონაზვნისთვის შეუფერებელი უღირსი ქცევა და ქმედებანი, რის გამო მიეცა მრავალი გაფრთხილება, საბოლოოდ კი თვითნებურად დატოვა მონასტერი და ეპარქია, რის შემდგომ ჩვენ, ყველამ, ის მოულოდნელად ვიხილეთ სატელევიზიო ეთერში და მოვისმინეთ ის შემზარავი ცილისწამება, რაც მხრიდან საჯაროდ გაჟღერდა. ასეთ დროს, დროესაც ადამიანი არ იჩენს სინანულს თავისი ჩადენილი ცოდვის გამო და კვლავ აგრძელებს ბოროტებას, მაშ „მოისპენ უკეთური იგი თქვენ შორის“ (მეორე რჯული 17, 7). ეკლესიის ვალდებულება ჭეშმარიტების ქადაგებაა (II ტიმ, 2, 15), შესაბამისად ყოველ მღვდელმთავარს დაკისრებული აქვს ვალდებულება, მკაცრად დაიცვას ღვთივგანბრძნობილი მამების მიერ წმიდა და მსოფლიო კრებებზე მიღებული დადგენილებები, რომლებიც არა მარტო სარწმუნოებრივ საკითხებს, არამედ ეკლესიის ადმინისტრაციულ მოწყობასაც შეეხება. ამჟერად კი აღნიშნული საკითხის გადაჭრა მხოლოდ კანონიკური გზით არის შესაძლებელი.

მონაზონ იონას (ტულუში) ბრალი რამდენიმე კანონიკურ დანაშაულში ედება, რომელთა შემთხვევაში ეკლესია შესაბამის ზომებს მიმართავს, არა იმიტომ, რომ დასაჯოს, არამედ ხელი შეუწყოს ცოდვილს, რომ შეიცნოს თავისი დანაშაული და დაეხმაროს სინანულის მიღწევაში. წმიდა მოციქულთა თავი პავლე ბრძანებს: „იკადროს-მე ვინ თქვენ შორის, რომელსამცა საქმე აქუნდა მოყუსისა მიმართ, განშჯად ცრუთა წინაშე და არა უფროისლა წმიდათა წინაშე?“ (I კორ. 6, 1), რაც იმაზე მიანიშნებს, რომ ბრალმდებელს, ამ შემთხვევაში მონაზონ იონას (ტულუში) საქმე სწორედ თავისი მმართველი ეპისკოპოსის წინაშე უნდა ეწარმოებინა, როგორც ამას ქალკედონის IV მსოფლიო საეკლესიო კრების (451) IX კანონი ადგენს, რომ დაუშვებელია სასულიერო პირმა და მონაზონმა გვერდი აუაროს საკუთარ ეპისკოპოსს და საერო დაწესებულებებს მიმართოს სამართლის საძიებად. შემდეგად ყოველ ქრისტიანს გააჩნია ვალდებულება, სადავო საქმე ჯერ უშუალოდ იმ პიროვნებასთან აწარმოოს, ვისაც უყენებს ბრალს, როგორც ამას თვით უფალი იესო ქრისტე გვასწავლის: „უკუეთუ შეგცოდოს შენ ძმამან შენმან, მივედ და ამხილე მას, რაჟამს შენ და იგი ხოლო იყვნეთ მარტონი. უკუეთუ ისმინოს შენი, შეიძინე ძმაჲ იგი შენი. ხოლო უკუეთუ არა ისმინოს, მიიყვანე შენ თანა ერთი ანუ ორი სხუად, რადთა პირითა ორისა და სამისა მოწამისაჲთა დაემტკიცოს ყოველი სიტყუად. ხოლო უკუეთუ მათიცა არა ისმინოს, უთხარ კრებულსა; ხოლო უკუეთუ კრებულისაჲცა არა ისმინოს, იყავნ იგი შენდა, ვითარცა მეზუერე და წარმართი“ (მათე 18, 15-17). შესაბამისად მონაზონმა იონამ (ტულუში) დაარღვია წმიდა სახარებისეული მითითებანი. გარდა ამისა, ეკლესიას მართებს იმ პიროვნების საზოგადოებრივი აზრის გამოკვლევა, სანამ მის საჩივარს მიიღებს ეპისკოპოსის თუ სხვა ნებისმიერი რანგის სასულიერო პირის წინააღმდეგ (იხ. ქალკედონის კრების 21-ე კანონი). მონაზვნის მოვალეობა და ვალდებულებაა მორჩილება და მოწაფეობა და არა დამოძღვრა (იხ. აია სოფიას კრების (879-880), ე.წ. VIII მსოფლიო საეკლესიო კრების II კანონი).

მონაზონ იონას (ტულუში) ბრალი თავისი მღვდელმთავრისადმი ცილისწამებაში ედება, რაც ბოროტთანამშრომლობად და ეპისკოპოსის წინააღმდეგ ვერაგობად აღიქმება და

მონაზვნობიდან სრულიად განკვეთითა და შეჩვენებით ისჯება (იხ. ქალკედონის კრების 18-ე კანონი, ტრულის მსოფლიო კრების 34-ე კანონი, კართაგენის კრების მე-10 კანონი).

შესაბამისად მონაზონ იონას (ტულუში) მიერ წაყენებული ბრალი ვერ მტკიცდება შესაბამისი სამხილებით, რაც თანახმად კონსტანტინეპოლის II მსოფლიო საეკლესიო კრების (381 წ.) VI კანონისა, მღვდელმთავარმა უნდა მიიღოს გადაწყვეტილება მისი მონაზვნობიდან განკვეთისა, თუმცა, ამ ეტაპზე, მროველ-ურბნელი მიტროპოლიტი იობის დადგენილებით მონაზონ იონას დაედო ერთი საეკლესიო სასჯელი, თანახმად კონსტანტინეპოლის წმიდა მოციქულთა ტაძარში შეკრებილი ორგზისი წმიდა და დიდი კრების მიერ დადგენილი მე-4 კანონისა – მამა იოანას აეკრძალოს წმიდა ზიარების მიღება. ამავედროულად კვლავ მოვუწოდებთ მონაზონ იონას გულწრფელი სინანულისა და კეთილგონიერებისაკენ, რათა წარდგეს ეპარქიის მმართველი მღვდელმთავრის წინაშე, აღიაროს რა თავისი ცილისმწამებლური და ვერაგული შეცოდებანი და ამავედროულად კვლავ წარუდგეს საზოგადოებას, ახლა უკვე სიმართლითა და ჭეშმარიტებით და აღიაროს და შეინანოს, რომ მან ცილი დასწამა თავის მღვდელმთავარსა და წინამძღვარს, ხოლო ურჩობისა და შეუნანებლობის შემთხვევაში, მონაზონი იონა, თანახმად ზემოთ ჩამოთვლილი უწმიდესი საეკლესიო კანონებისა, მიიღებს საეკლესიო სასჯელს, მონაზვნობიდან განკვეთასა და ერისკაცობამდე დაყვანას.

რუის-ურბნისის ეპარქია 13.04.2021”.

† საქართველოს საპატრიარქო † რუს-ურბნისის ეპარქიის პრეს-ცენტრი

განცხადება

2021 წლის 10 აპრილს, ერთ-ერთ სატელევიზიო გადაცემაში გახულ სიუჟეტთან დაკავშირებით, სადაც ჩვენი ეპარქიის მონაზონმა იონამ (ერში ლამა ტულუმი) თავისი მმართველი მღვდელმთავრის, მროველ-ურბნელი მიტროპოლიტის იობისა და ეპარქიის ერთ-ერთი კლერიკოსის, მღვდელ-მონაზონ ანგიას (გუნია) მისამართით გააღერა არაერთი მძიმე, დაუსაბუთებელი და ცილისწამებლური ზრადება, მიგვაჩნია, რომ ჩვენი მხრიდან შესაბამისი კანონიკური ხასიათის განმარტება და შეფასება მოჰყვება.

ეკლესია, როგორც სულიერი მკურნალი, მზად არის, მიიღოს ყველა სულიერად სწული და მისცეს მას ნუგები და კურნება. უფალი ჩვენი იესო ქრისტე გვასწავლის, რომ „არა უკმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სწულთა“ (მათ. 9, 12) და მოგვითითებს „ხოლო თქვენ წარვედით და ისწვეთ, რამ არს: წყალობამ წმებას და არა მსხუერპლი. რამეთუ არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა“ (მათ. 9, 13). შესაბამისად ეკლესია ყოველთვის მზად არის მიიღოს მონაწილე, გულში ჩაიკრას ვითარდა უძლები შეილისა და გამოუცხოს სულიერი ცხოვრებისთვის საუკეთესო ადგილი.

სწორედ ამ სახარებისეულ სწავლებაზე დაყრდნობით, 2017-18 წლებში, ლამა ტულუმი ხშირად სტუმრად მიღებული იყო რუს-ურბნისის ეპარქიაში, კუბიეცის წმიდა დიდმოწამე გიორგის სახელობის მამათა მონასტერში, სადაც მისდამი გამოხატული იყო კეთილგანწყობა და მზრუნველობა. მოგვიანებით თავისი მონაზვნური ცხოვრებისადმი დაუცხრომელი სურვილისა და წინამძღვრის გადაწყვეტილებით შეუერთდა მონასტრის სამშოს კრებულს, როგორც მორჩილი, ხოლო შემდგომ აღიკვეცა მონაზვნად, სახელდებით იონა.

მონაზონ იონას (ტულუმი) აღმოაჩნდა მძიმე ნევროლოგიური დაავადება - ეპილესია, რომლის მკურნალობის ყველა ხარჯს წლების განმავლობაში უზრუნველყოფდა მონასტრის მწირი ბიუჯეტი და კეთილმოწყობენ მრევლი, რომელიც სრულიად უფასოდ გადასცემდა მას მკურნალობისთვის საჭირო ანტიეპილეპტიკურ მედიკამენტებს. მოგვიანებით მონაზონმა იონამ (ტულუმი) მრავალჯერ გამოიჩინა მონაზვნისთვის შეუფერებელი უღირსი ქცევა და ქმედებანი, რის გამო მივედ მრავალი გაფრთხილება, საბოლოოდ კი თვითნებურად დატოვა მონასტერი და ეპარქია, რის შემდგომ ჩვენ, ყველამ, ის შოულოდნელად ვიხილეთ სატელევიზიო ეთერში და მოვისმინეთ ის შემზარავი ცილისწამება, რაც მისი მხრიდან საჯაროდ გაუღერდა. ასეთ დროს, როდესაც ადამიანი არ იჩენს სინამდის თავისი ჩადენილი ცოდვის გამო და კვლავ აგრძელებს ბოროტებას, მას „მოისპვენ უკეთური იგი თქვენ შორის“ (მეორე რჩული 17, 7). ეკლესიის ვალდებულება ჭეშმარიტების ქადაგებაა (III ტიმ, 2, 15), შესაბამისად ყოველ მღვდელმთავარს დაკისრებული აქვს ვალდებულება, მკაცრად დაიცვას ღვთიერგანზრმობილი მამების მიერ წმიდა და მსოფლიო კრებულები მიღებული დადგენილებები, რომლებიც არა მარტო სარწმუნოებრივ საკითხებს, არამედ ეკლესიის ადმინისტრაციულ მოწყობასაც შეეხება. ამჯერად კი აღნიშნული საკითხის გადაჭრა მხოლოდ კანონიკური გზით არის შესაძლებელი.

მონაზონ იონას (ტულუმი) ბრალი რამდენიმე კანონიკურ დანაშაულში ედება, რომელთა შემთხვევაში ეკლესია შესაბამის ზომებს მიმართავს, არა იმიტომ, რომ დასაჯოს, არამედ ხელი